

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra NORDENS MYTOLOGI

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 471.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig05val-shoot-idm140040101649152/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Nordens Mythologi 1832

sættelse, begik den i Danmark sædvanlige Feil: over de Fremmedes Bekvemmelighed at glemme sine Egnes, saa behøvede Maa dog nu kun Taalmodighed til at læse kiedsommelige Bøger, og Drift til at lære lidt Islandsks, for at blive nogenhunde historisk bekiendt med gamle Nord.

Saaledes stod Sagerne i min Opvext, saa Holbergs Kirke-Historie var den første Bog, der gav mig Lyst til at læse, Suhms Bog om Odin den der, med Sandvigs Edda, lærde mig at kiende Nordens Mythologi, og det første Bind af hans Danmarks Historie min Indledning til de historiske Old-Sagn, som jeg dog først fandt, ved at falde over Vedels Saxo, og dens Følge-Svend fra det Syttende Aarhundrede: Peder Clausens Snorro, hvorfra Over-Gangcu til de Islandske Sagaer var ikke blot naturlig, men blev mig nødvendig. Hvorveget videre jeg vilde kommet, uden at have hørt Stefens, og læst Oehlenschlägers Poetiske Skrifter, kan hverken jeg eller Nogen sige, men at begge Dele hørde til, for at jeg kunde komme did, hvor jeg nu staaer, det veed jeg, og da min første Penne-Prøve om Nordens Guder falder mellem Oehlenschlägers Poetiske Skrifter og Nordiske Digte*), overlades det bedst til de Læsere, der har Lyst, at efterspore mine Gange siden, paa den hverken korte eller rosenstrøede, men dog ogsaa, efter min Følelse, hverken kiedsommelige eller betydningsløse Bane, der kun alt for øiensynlig har afpræget sig i mine Skrifter.

Saavidt mueligt at betegne det hele videnskabelige Udbytte, jeg har gjort, seer Man nok, er Hensigten med denne Indledning, men før jeg gaaer over til den nærmere Betragtning af vore Old-Sager, maa jeg foreløbig sige et Par Ord om Mythe-Bøgerne.

Da vel det eneste Litterær-Historiske, Man skrev paa Island, før den sorte Død, staaer i samme Bind som hvad Man kalder Snorros Edda, er det ei saa underligt, at Man knap nok paa Island selv havde et læst Sagn om disse Bøger, før de fandtes i det Syttende Aarhundrede, og sendtes hid paa Kalve-Skind af de lærde Islændere, Brynjolf Svensson og Arngrim Johnson. De Titter Man har givet dem er altsaa de tomme. Man vel kan tænke sig, og høilig at laste, da de har bidraget meget til at forrykke den eneste rigtige Syns-Punkt, saa aldeles uvedkommende Snak, om Sæmund Sigfussøn i

*) Lidt om Sangene i Edda. *Minerva* 1806.